

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23S/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6018200039
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6018200039.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd správny, v právnej veci žalobcu: Minister spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská komora exekútorov - Disciplinárna komisia, Disciplinárny senát 8DS, so sídlom Šustekova 49, 851 04 Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka konania: T. T. Z., U. Q., Q.G. so U. W. B. XX, XXX XX T., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. 8DS/DK 18/2017 zo dňa 29. novembra 2017, takt

rozhodol:

- I. Súd žalobu **o d m i e t a**.
- II. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca ako navrhovateľ podal dňa 10.08.2017 návrh na začatie disciplinárneho konania proti súdnej exekútorke T. T. Z., Q. E. U. U. W. B. XX, XXX XX T. (ďalší účastník konania). Vo veci bolo vykonané ústne pojednávanie a Disciplinárny senát č. 8 Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov (žalovaný) rozhodnutím sp.zn. 8DS/DK 18/2017 zo dňa 29.11.2017 rozhodol, že disciplinárne obvinená (ďalší účastník konania) sa neuznáva vinnou za disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 písm. a/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov, ktorého sa mala dopustiť tým, že

1. ako súdna exekútorka v exekučnom konaní sp.zn. EX 320/2015, vedenom v prospech oprávneného T. X. W., proti povinnému N. Y. T., po doručení návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 11.08.2015, nevyzvala oprávnenú, aby nesprávny návrh opravila v určenej lehote s poučením o tom, ako treba opravu urobiť;

2. ako súdna exekútorka v exekučnom konaní sp.zn. EX 109/2016, vedenom v prospech oprávneného Premier Consulting, s.r.o., proti povinnému Y. U. - AUT SOFT, po doručení návrhu povinného na odklad exekúcie dňa 02.11.2015 a ďalšieho návrhu povinného na odklad exekúcie dňa 21.11.2016, ponechala v platnosti exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy, čiže nevykonávala len úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinného ale vymáhala finančné prostriedky a tieto zasielala oprávnenému, a teda

1. v exekučnom konaní EX 320/2015 neporušila ust. § 40 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého je poverený súdny exekútor povinný vyzvať toho, kto podal návrh, aby nesprávny, neúplný alebo nezrozumiteľný návrh opravil alebo doplnil v lehote, ktorú určí a ktorá nesmie byť kratšia ako 10 dní, pričom ho poučí aj o tom, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať; 2. v exekučnom konaní EX 109/2016 neporušila ust. § 56 ods. 6 Exekučného poriadku, podľa ktorého do rozhodnutia súdu o odklade exekúcie môže exekútor vykonávať len úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinného.

Preto jej žalovaný neuložil disciplinárne opatrenie.

2. Správnu žalobou, doručenu správne súdu dňa 25.01.2018, sa žalobca ako navrhovateľ disciplinárneho konania domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bola disciplinárne obvinená oslobodená spod disciplinárneho obvinenia. Žalobca namietal nesprávne právne

posúdenie veci (§ 191 ods. 1 písm. c/ Správneho súdneho poriadku - SSP) a žiadal, aby správny súd preskúmané rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

3. Žalobca sa nestotožnil s tým, že skutok, tak ako bol popísaný v bode 1 rozhodnutia žalovaného, nie je disciplinárnym previnením. Zdôraznil povinnosti súdneho exekútora v zmysle § 40 ods. 1 Exekučného poriadku a ďalej skutočnosť, že každý návrh na začatie exekučného konania musí byť správny, úplný a zrozumiteľný. Nesprávnosť návrhu zakladá nemožnosť pokračovať v exekúcii (požiadať súd o udelenie poverenia, kým sa návrh neopraví alebo nedoplní, a to na základe výzvy súdneho exekútora). Podľa názoru žalobcu súdna exekútorka pochybila, keď nevyzvala oprávnenú na odstránenie vady návrhu, ktorým sa domáhala vymoženía istiny spolu s príslušenstvom, napriek tomu, že v exekučnom titule bola oprávnenej priznaná len istina. Podľa žalobcu súdna exekútorka nezbavuje zodpovednosti ani to, že exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie nielen v rozsahu istiny ale aj príslušenstva. Podľa žalobcu súdny exekútor vždy ako prvý preveruje návrh na vykonanie exekúcie a až následne exekučný súd. Z ust. § 40 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva poučovacia (manudukačná) povinnosť súdneho exekútora, ktorú ale exekútor nemá voči oprávnenému, ktorý je zastúpený advokátom (§ 5 ods. 2 O.s.p., uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/99/2016 zo dňa 27.04.2017).

4. Vo vzťahu k skutku uvedenému v bode 2 rozhodnutia žalovaného žalobca zdôraznil povinnosť vyplývajúcu pre súdneho exekútora z ust. § 56 ods. 6 Exekučného poriadku. Potom, ako bol súdnej exekútorke doručený návrh na odklad exekúcie, bola povinná zrušiť exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy a v platnosti mala ponechať príkaz na začatie exekúcie, aby nedošlo k vyplateniu pohľadávky oprávnenému, prípadne exekútorke. Súdna exekútorka tým, že po podaní návrhu na odklad exekúcie do právoplatného rozhodnutia súdu o ňom, vymáhala pohľadávku a vymožené čiastky vyplácala oprávnenému, marila právo ochrany a obrany povinného, ktorú mu garantuje Exekučný poriadok podaním návrhu na odklad exekúcie.

5. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe uviedol, že trvá na tom, čo bolo uvedené v odôvodnení správnu žalobou napadnutého rozhodnutia, ktoré považuje za skutkovo aj vecne správne, zodpovedajúce zákonu, so zohľadnením všetkých okolností konania.

6. Ďalšia účastníčka konania vo vyjadrení k správnej žalobe k prvému skutku, ktorý sa týkal exekučného konania sp.zn. EX 320/2015 uviedla, že žalobca sám v správnej žalobe uvádza, že poučovaciu (manudukačnú) povinnosť súdny exekútor nemá voči oprávnenému, ktorý je zastúpený advokátom. V predmetnom exekučnom konaní oprávnená bola zastúpená advokátom - PERSPECTA Legal s.r.o., Ružová dolina 25, Bratislava a táto skutočnosť bola žalobcovi známa od počiatku, teda už od vyjadrenia k sťažnosti. Napriek uvedenému konštatovaniu podal žalobca správnu žalobu. Zdôraznila ďalej, že v predmetnom exekučnom konaní podal oprávnený návrh, ktorý bol správny, úplný a zrozumiteľný a obsahoval všetky náležitosti v súlade s § 39 Exekučného poriadku. Poukázala ďalej aj na ust. § 160 ods. 3 písm. b/ Civilného sporového poriadku v spojení s § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, z ktorého taktiež vyplýva, že poučovaciu povinnosť nemá súd vo vzťahu ku strane, ktorá je zastúpená advokátom. Ďalej ešte poukázala na to, že v predmetnom exekučnom konaní jej bolo exekučným súdom - Okresným súdom Bratislava 5 dňa 26.08.2015 udelené poverenie na vykonanie exekúcie. Podľa jej názoru právo skúmať rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom je výhradne uložená súdu a nie súdnemu exekútorovi. Pri gramatickom výklade ust. § 40 ods. 1 a § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je zrejmé, že úplne inú kontrolu robí súdny exekútor a inú kontrolu robí exekučný súd. Úlohou súdneho exekútora je zabezpečiť, aby návrh na vykonanie exekúcie bol správny, úplný a zrozumiteľný, t. j. aby spĺňal náležitosti ust. § 39 Exekučného poriadku a zároveň, aby obsahoval všetky prílohy a listiny, ktoré majú byť súdu predložené v zákonnej forme. Súdnemu exekútorovi nebola v exekučnom konaní zverená rozhodovacia právomoc, a teda nemôže rozhodnúť, že sa mu nárok oprávneného „nepozdáva“ a teda ho vyzve na odstránenie vady v časti požadovanej pohľadávky. Súdny exekútor má možnosť v zmysle § 40 ods. 2 Exekučného poriadku vyzvať oprávneného len na opravu návrhu pre také vady, pre ktoré nemožno v exekučnom konaní pokračovať. Napokon v predmetnom prípade ani exekučný súd nezistil žiaden rozpor v žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a v exekučnom titule, preto vydal poverenie.

7. K exekučnému konaniu sp.zn. EX 109/2016 ďalšia účastníčka konania uviedla, že ide len o voľný výklad žalobcu a v tejto časti žalobca nepoužíva ustanovenie žiadneho právneho predpisu na

odôvodnenie svojho tvrdenia. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť, ale ani právo, súdneho exekútora odblokovať majetok povinného po tom, čo podá návrh na odklad exekúcie. Pokiaľ by takéto pravidlo platilo, povinný by mohol podávať opakovane návrhy na odklad exekúcie z rôznych dôvodov, čím by znemožnil vymożenie pohľadávky aj v prípade existencie majetku. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov sp.zn. DK10/2014 zo dňa 23.09.2015.

8. Správny súd po preskúmaní podmienok konania, predtým ako pristúpil k meritórnemu prejednaníu veci, dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu legitímáciu na podanie správnej žaloby, preto správnu žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. e/ SSP odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

9. Podľa § 2 ods. 1 SSP; v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

10. Podľa § 2 ods. 2 SSP; každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

11. Podľa § 6 ods. 1 SSP; správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 194 ods. 1 SSP; správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

13. Podľa § 194 ods. 2 SSP; ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

14. Podľa § 177 ods. 1 SSP; správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

15. Podľa § 177 ods. 2 SSP; ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

16. Podľa § 178 ods. 1 SSP; žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

17. Podľa § 178 ods. 2 SSP; prokurátor môže podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak orgán verejnej správy nevyhovel jeho protestu a nezrušil ním napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

18. Podľa § 178 ods. 3 SSP; zainteresovaná verejnoscť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.

19. Správna žaloba žalobcu v prejednáwanej veci je správnu žalobou vo veciach správneho trestania. Vo vzťahu k tejto správnej žalobe sa na základe § 194 ods. 2 SSP aplikujú subsidiárne aj ustanovenia týkajúce sa všeobecnej správnej žaloby. Právna úprava správnej žaloby vo veciach správneho trestania neobsahuje osobitné vymedzenie pojmu žalobca, preto sa subsidiárne použije právna úprava všeobecnej správnej žaloby.

20. Z celkovej koncepcie správneho súdnictva, ktorá je zrejmá z § 2 ods. 2 SSP a vo vzťahu k správnym žalobám osobitne aj z ust. § 177 ods. 2 SSP, je zrejmé, že úlohou správneho súdu je poskytovať ochranu

subjektívnym právam a právom chráneným záujmom fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Základom tejto koncepcie je článok 46 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

21. Na uvedený záver nadväzuje aj vymedzenie subjektu žalobcu v § 178 ods. 1 SSP. Žalobcom môže byť len fyzická alebo právnická osoba, u ktorej musia byť kumulatívne splnené dve podmienky:

- postavenie účastníka v administratívnom konaní, v ktorom bolo vydané správnu žalobou napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy
- ukrátenie na subjektívnych právach spojené s vydaním správnu žalobou napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy.

22. Z uvedeného vyplýva, že nie každý účastník administratívneho konania je oprávnený na podanie správnej žaloby, ale len taký účastník administratívneho konania, ktorý tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bol rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Tomu zodpovedá aj ust. § 61 písm. a) SSP, v ktorom je vymedzené, že žaloba je procesný úkon, ktorým fyzická alebo právnická osoba uplatňuje právo na súdnu ochranu porušeného alebo priamo dotknutého práva, alebo právom chráneného záujmu.

23. Výnimku, kedy správna žaloba nesmeruje k ochrane subjektívnych práv a záujmov, predstavuje správna žaloba prokurátora a iného subjektu výslovne oprávneného zákonom (§ 177 ods. 2 SSP). Iným subjektom je zainteresovaná verejnosť alebo iné subjekty vymedzené v osobitných predpisoch. Osobitnej povahe tejto skupiny žalobcov zodpovedá aj definícia žaloby v § 61 písm. b) a c) SSP. Správna žaloba prokurátora smeruje k uplatňovaniu ochrany zákonnosti a správna žaloba zainteresovanej verejnosti smeruje k ochrane verejného záujmu v oblasti životného prostredia.

24. Žalobca v prejednávanvej veci nie je prokurátorom, nie je zainteresovanou verejnosťou a oprávnenie na podanie správnej žaloby mu nevyplyva ani z iného osobitného predpisu. Je nepochybné, že žalobca bol účastníkom administratívneho konania ako navrhovateľ disciplinárneho konania proti súdnej exekútorke - ďalšej účastníčke konania, a týmto návrhom realizoval svoje verejnomocenské oprávnenie vyplývajúce z ust. § 223 ods. 2 Exekučného poriadku. Napriek tomu, že žalobca bol účastníkom administratívneho konania, absentuje u neho splnenie druhej podmienky, ktorej splnenie sa kumulatívne vyžaduje pre aktívnu legitímáciu na podanie správnej žaloby, a to, že rozhodnutím žalovaného bol žalobca ukrátený na svojich subjektívnych právach alebo právom chránených záujmoch. Rozhodnutie, ktoré bolo vydané v disciplinárnom konaní, neovplyvnilo právnu pozíciu žalobcu, a ani nespôsobilo zmenu jeho vlastného právneho postavenia, práve v dôsledku toho, že bol účastníkom administratívneho konania na základe realizácie verejnomocenského oprávnenia. Uvedeným záverom správneho súdu zodpovedá aj uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. PLz. ÚS 1/2012 zo dňa 27.06.2012, ako aj uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 242/2011 zo dňa 09.06.2011, I.ÚS 166/2011 zo dňa 09.06.2011, II.ÚS 259/2011 zo dňa 04.07.2012 a IV.ÚS 228/2011 zo dňa 02.06.2011 a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, vo vzťahu ku ktorým Ústavný súd SR rozhodoval.

25. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach dospel k záveru, že nestačí, aby žalobca bol účastníkom správneho konania ale zároveň musel byť ako účastník správneho konania napadnutým rozhodnutím, ako aj postupom správneho orgánu, na svojich právach ukrátený. Správne súdnictvo tak podľa Ústavného súdu SR nie je založené na verejnej žalobe (actio popularis), ktorá by umožnila komukoľvek podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu. Ukrátenie práv žalobcu musí byť v žalobe tvrdené a podložené, a aspoň potenciálne možné. Samotné postavenie účastníka v správnom konaní ešte k naplneniu podmienky dotknutosti resp. ukrátenia práv žalobcu nevedie.

26. Správny súd po preskúmaní procesných podmienok konania dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne legítimovaný na podanie správnej žaloby. Napriek tomu, že bol účastníkom administratívneho konania, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie žalovaného, ktorého súdneho prieskumu sa žalobca domáhal, nebol v tomto konaní postupom žalovaného a ani jeho výsledným rozhodnutím ukrátený na svojich subjektívnych právach alebo právom chránených záujmoch. Napokon aj v samotnej správnej

žalobe absentuje akékoľvek tvrdenie ukrátenia na právach a právom chránených záujmoch zo strany žalobcu.

27. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, pretože správna žaloba bola odmietnutá.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0.
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 2, 3 SSP a contr.). O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd - Najvyšší súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Krajskom súde v Banskej Bystrici (§444 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP; (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP; (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak:

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.